

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΑΡΚΟΣ ΕΜΜ.ΚΑΦΟΥΡΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ Ν.Δ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς: Τον Υπουργό Υγείας, κ. Άδωνι Γεωργιάδη

Θέμα: Ανάγκη άμεσης και μόνιμης στελέχωσης του Περιφερειακού Ιατρείου της Ψερίμου

Κύριε Υπουργέ,

Καταθέτω ως Αναφορά, σύμφωνα με το άρθρο 125 του Κανονισμού της Βουλής, δημοσίευμα ιστοσελίδας, μέσω του οποίου αναδεικνύεται το οξύ πρόβλημα της υγειονομικής κάλυψης στο νησί της Ψερίμου.

Συγκεκριμένα, το Περιφερειακό Ιατρείο του νησιού παραμένει χωρίς μόνιμο γιατρό εδώ και περισσότερους από δύο μήνες, μετά τη λήξη της θητείας του αποσπασμένου οπλίτη ιατρού. Στο μεσοδιάστημα, επιχειρείται η κάλυψη των αναγκών του νησιού με δύο επισκέψεις την εβδομάδα από ιατρό του Νοσοκομείου Καλύμνου. Ωστόσο, η προσωρινή αυτή πρακτική είναι ανεπαρκής, καθότι ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες το νησί συχνά αποκόπτεται λόγω των δυσμενών καιρικών συνθηκών, καθιστώντας αδύνατη την άμεση πρόσβαση σε ιατρική φροντίδα για του κάτοικους.

Κατόπιν αυτών, παρακαλώ όπως μας ενημερώσετε για τις ενέργειες στις οποίες προτίθεται να προβεί το Υπουργείο Υγείας, προκειμένου να διασφαλιστεί η άμεση και πλήρης υγειονομική κάλυψη της Ψερίμου.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Αθήνα 18.12.2025

Μάρκος Εμμ.Καφούρος
Βουλευτής Κυκλάδων Ν.Δ

Ψέριμος: Ένα νησί χωρίς γιατρό, επτά παιδιά χωρίς ασφάλεια

Από pakospress | 18 Δεκεμβρίου 2025

Η Ψέριμος δεν ζητά προνόμια. Ζητά τα στοιχειώδη.

Κι όμως, ακόμη και αυτά φαίνεται πως θεωρούνται υπερβολή για ένα ακριτικό νησί με 25–30 μόνιμους κατοίκους.

Εδώ και περισσότερους από δύο μήνες, το Περιφερειακό Ιατρείο της Ψερίμου παραμένει χωρίς μόνιμο γιατρό, μετά τη λήξη της απόσπασης του οπλίτη ιατρού που κάλυπτε τις ανάγκες του νησιού με απόφαση του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου Υγείας. Από τότε, η καθημερινότητα των κατοίκων κινείται σε ένα επικίνδυνο «περίμενε», όπου η υγεία εξαρτάται από τον καιρό, τα δρομολόγια και την τύχη.

Ααα και να θυμίσουμε ότι τον Αύγουστο του 2025, ο υφυπουργός Εθνικής Άμυνας Θανάσης Δαβάκης έλεγε “δεν θα αφήσουμε την Ψέριμο χωρίς γιατρό”... Τέσσερις μήνες μετά;

Η προσωρινή λύση που εφαρμόστηκε από τη **2η Υγειονομική Περιφέρεια (2η ΔΥΠΕ)** –δύο επισκέψεις γιατρού την εβδομάδα σε συνεργασία με το Νοσοκομείο Καλύμνου– δεν αρκεί. Δεν μπορεί να αρκεί. Γιατί τα έκτακτα περιστατικά δεν έχουν ωράριο, ούτε προγραμματίζονται.

Όταν φυσάει, το νησί μένει μόνο του

Τους χειμερινούς μήνες, η Ψέριμος συχνά αποκόπτεται πλήρως από την Κάλυμνο λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών. Σε αυτές τις συνθήκες, οι κάτοικοι γνωρίζουν πως σε περίπτωση σοβαρού περιστατικού δεν υπάρχει άμεση λύση. Δεν υπάρχει γιατρός. Δεν υπάρχει διακομιδή. Υπάρχει μόνο αναμονή.

Και μέσα σε αυτή την αναμονή, υπάρχουν επτά μικρά παιδιά.

Τρία παιδιά στο νηπιαγωγείο.

Δύο μαθητές της Α' Δημοτικού.

Δύο νήπια – το ένα μόλις τριών μηνών και το άλλο ενάμιση έτους.

Το στοιχείο αυτό από μόνο του αρκεί για να καταρρεύσει κάθε επιχείρημα περί «μεταβατικών λύσεων». Η υγειονομική κάλυψη σε ένα νησί με παιδιά δεν είναι διαχειριστικό ζήτημα. Είναι ζήτημα ασφάλειας, ευθύνης και αξιοπρέπειας.

«Θα φύγουμε, αν χρειαστεί»

Μόνιμοι κάτοικοι και γονείς εκφράζουν ανοιχτά την αγωνία τους. Δεν κρύβουν τον φόβο πως, αν η κατάσταση συνεχιστεί, θα αναγκαστούν να πάρουν τη δύσκολη απόφαση:

να απομακρύνουν τα παιδιά τους από το σχολείο και να εγκαταλείψουν το νησί, επιστρέφοντας στην Κάλυμνο.

Και τότε, η Ψέριμος δεν θα έχει χάσει απλώς έναν γιατρό. Θα έχει χάσει οικογένειες. Μέλλον. Ζωή.

Χωρίς γιατρό – και χωρίς παπά

Σαν να μην έφτανε η υγειονομική ανασφάλεια, οι κάτοικοι επισημαίνουν και ένα ακόμη πλήγμα στην καθημερινότητά τους: την απουσία εφημερίου ιερέα, γεγονός που έχει οδηγήσει στη μη λειτουργία του Ιερού Ναού της Παναγίας.

Ενόψει Χριστουγέννων, το αίτημα προς την Ιερά Μητρόπολη είναι σαφές: να υπάρξει μέριμνα, ώστε το νησί να μη μείνει ούτε χωρίς γιατρό, ούτε χωρίς εκκλησία. Γιατί η εγκατάλειψη δεν είναι μόνο πρακτική. Είναι και βαθιά συμβολική.

«Δεν είναι πολυτέλεια – είναι προϋπόθεση ζωής»

Οι κάτοικοι της Ψερίμου ζητούν άμεσες και ουσιαστικές λύσεις.

Ζητούν μόνιμη στελέχωση του Περιφερειακού Ιατρείου.

Ζητούν το αυτονόητο: να μπορούν να ζουν με ασφάλεια στον τόπο τους.

Η συνεχής παρουσία γιατρού σε ένα ακριτικό νησί δεν είναι χάρη, ούτε πολυτέλεια. Είναι βασική προϋπόθεση για την αξιοπρεπή διαβίωση.

Και αν η Πολιτεία δεν μπορεί να το εγγυηθεί αυτό, τότε ας αναρωτηθεί ειλικρινά τι σημαίνει «νησιωτικότητα» πέρα από λέξεις σε συνέδρια και δελτία Τύπου.